

Idéskaperne Gerdelin og Finn-Henrik Bodvin

Før historien om KVE går videre, er det naturlig å stoppe opp ved idéskaperne av Kunstforeningen Verdens Ende, Gerdelin og Finn-Henrik Bodvin.

Gerdelin ble meget fortjenstfullt kreert som æresmedlem i KVE 15. mars 2012, og i den forbindelse skrev Tore Frost følgende om henne:

«Gerdelin Bodvin var gift med billedhuggeren Finn-Henrik Bodvin. De bosatte seg på Brøtsø i Tjøme kommune 1978, hvor de ganske raskt ble et sentrum for kunst- og kulturlivet i øykommunen. Pinseaften 1987 var de begge med på å stifte Kunstforeningen Verdens Ende, som etterhvert fikk renommé for de strenge krav foreningen stilte til juriering og godkjenning av kunstnere på de årvisse sommerutstillingene som ble avholdt i gymnastikksalen på Hvasser skole de første årene. Etter hvert ble Gerdelin den selvfølgele leder av KVE, særlig etter at Finn-Henrik gradvis ble mer svekket rent helsemessig. Det går fortsatt frasagn om de store festene som Gerdelin inviterte til i den store hagen på Brøtsø, hvor samtlige utstillere var med og møtte kunstforeningens medlemmer. Allerede her markerte Gerdelin seg som en stor formidler av estetisk dannelse, som etter hvert også kom til å få stor betydning for øybefolkningens kunstglede.

Etter de fem første årene av kunstforeningens liv allierte Gerdelin seg med filosofen Tore Frost, som hadde vært bosatt på Hvasser siden 1988 og som ble direkte påvirket av ekteparet Bodvins smittende entusiasme og kreative livsform. De tok kontakt med komponisten Arne Nordheim som hadde sin feriebolig på Hvasser, og sammen tok de tre initiativ til en serie symposier i regi av KVE med Middelalderen som hovedtema, dette i en klar forvissning om at Tjømes øyverden gjennom hele Middelalderen var eiet og ble kultivert av klostrene i Tønsberg. Disse symposiene ble arrangert annet hvert år første helg i september i 1992, 1994 og 1996 i Kirkestuen på Tjøme, med store konserter om kveldene i Tjøme kirke. Symposiene samlet fulle hus, og det var nok ikke minst Gerdelins kompetanse som sosialkurator, ved siden av hennes kunstneriske virke, å takke for at de tre symposiene ble en gedigen suksess.

Samtidig med at planene for disse symposiene ble lagt, begynte Finn-Henrik Bodvin å konsentrere seg om å realisere en stor visjon i samarbeid med arkitekten Sverre Fehn: Reisningen av et kunstgalleri i en kløft ute på Verdens Ende. Gerdelin ble en like trofast medspiller i disse planene, som resulterte i en praktfull modell av galleriet fra Sverre Fehns side, finansiert av kunstnerekteparets uttrettelige innsats, bl.a. i form av kunstauksjoner og andre kreative aksjoner. Denne modellen ble forøvrig en av fire kreasjoner fra Sverre Fehns side, som resulterte i den fornemme Pritzker-prisen. Desto tristere er det at galleriplanene aldri ble satt ut i livet, ikke minst på grunn av sterk motstand fra øybefolkningens side.

I 1995 ble Gerdelins liv ytterligere komplisert ved at to av KVEs medlemmer, Tore Frost og Per Gjertsen, tok initiativ til å kjøpe Tjøme gamle prestegård, som dette år ble lagt ut til salg på det åpne marked. Det var fra første øyeblikk klart at nå måtte KVE treffe et valg mellom et sannsynlig utopisk galleri på Verdens Ende eller å etablere seg i sitt eget hus, som hadde muligheter i seg til å bli kommunens kulturelle storstue. Gerdelin støttet sin ektemann i hans entusiasme for galleriet, samtidig som hun ble en like trofast støttespiller i kjøpet av den eiendom som KVE bestemte seg for å kalle Den gamle Prestegård, i påminnelsen om eiendommens historie som prestebolig siden 1872. Fra og med 1995 har KVE holdt til i Den gamle Prestegård, og gjennom alle år til 2010 har Gerdelin vekslet på å inneha alle verv i kunstforeningen, men med størst innsats i utstillingskomitéen, som, helt siden starten på utstillinger i eget hus, har avholdt hele fire utstillinger i året: påske – sommer – høst og jul. Alltid har Gerdelins høye krav til godkjenning til utstillere vært nøye fulgt, noe som vel forklarer KVEs helt spesielle attraksjon for kunstnere.

Grunnen til at Gerdelin ikke er blitt kreert tidligere som et helt selvfølgele æresmedlem i KVE, skyldes nok Gerdelins egen arbeidsiver og uttrettelige engasjement for kunstforeningen. Hun har alltid innehatt et fremtredende verv, noe som nok har blokkert for muligheten av å kreere henne. Det siste året (2011/2012) har hun blitt direkte parkert på sidelinjen, selv om hun fortsatt gjorde en stor innsats i utstillingskomitéen, men nå såpass utenfor at KVE endelig kunne utnevne henne. Det skjedde med stor virak på årsmøtet 15. mars 2012, da hun ble overlevert et diplom som bevitner utmerkelsen og et bilde av Finn Graff, som åpenbart også har vært såpass berørt av Gerdelins smittende kunstglede at han har laget et av sine sjeldne bilder, hvor en himmelsk Gerdelin formelig trer ut av bildet!»

Kilde: Tore Frost, kåseriet «De første 10 årene, 1987-1997» holdt i Kunstforeningen den 22. oktober 2017.

